

ગોલૂની તંદુરસ્તી

એક છોકરો હતો. તેનું નામ ગોલુ હતું. તે ખૂબ જ દૂબળો-પાતળો હતો. તે ફક્ત ભાત જ ખાતો. બીજું કશું ખાતો નહિ. દૂધ નહોતો પીતો.

ગોલૂની મમ્મી તેને સારું ભોજન, સારાં શાક-ભાજી, ગાજર, મૂળા, ટમેટાં વગેરે આપતી. પણ તે તો ફક્ત ભાત ખાઈને ઊભો થઈ જતો.

તેનાં મમ્મી-પપ્પા તેને ખૂબ જ સમજાવતા પણ તે સાંભળતો જ નહિ. સ્કૂલમાં પણ તે ભણવામાં અને રમત-ગમતમાં ખૂબ જ ખૂબ જ પાછળ હતો. બધા જ તેને ખિજવતા અને પોતાની જોડે રમાડતા પણ નહિ. તેથી કોઈ દોસ્ત પણ ન હતા.

એક દિવસ ગોલૂ બીમાર પડ્યો અને તેથી શાળામાં પણ ન ગયો. તે જ્યારે રાત્રે સૂતો હતો ત્યારે તેને સપનું આવ્યું કે બધી જ જાતનાં શાક અને ફળો જેવાં કે ટમેટાં, ગાજર, મૂળા, કેળાં, સફરજન તેની સાથે વાતો કરી રહ્યા છે કે ગોલૂ તું કેમ આવો બીમાર જેવો છે. તારે કોઈ દોસ્ત પણ નથી. ગોલૂ શું વાત છે ? ગોલૂ કહે, ‘મને શી ખબર ?’

બધાં જ શાકભાજી અને ફળો બોલ્યા અમે તને બતાવીએ કે તું અમારી જોડે ભાઈબંધી કરી લે, અને ખાવામાં અમારો ઉપયોગ કર તો તારામાં ખૂબ જ શક્તિ આવશે. ગાજર કહે, “મને ખાવાથી તારા હાડકાં મજબૂત બનશે.” આવી રીતે કેળાં, સફરજન, દૂધ બધાંએ ગોલૂને પોતાનો દોસ્ત બનવા માટે કહ્યું.

ત્યાં જ ગોલૂની આંખ ખૂલી ગઈ. તેણે જોયું કે સવાર થઈ ગયું છે. ગોલૂએ પોતાની મમ્મીને પોતાના સપનાની વાત કરી અને કહ્યું, “આજથી હું બધા જ પ્રકારનાં શાકભાજી અને ફળો ખાઈશ. દૂધ પણ પીશ. ફક્ત ભાત ખાવાની જીદ નહિ કરું.” થોડા દિવસમાં જ ગોલૂ તંદુરસ્ત દેખાવા લાગ્યો.

સંકલન : સંસ્કાર સુધા